

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

АВТОГРАФ

chitanka.info

Между Янини грамади
и Марица — в осланено лозе
облачната гръд откърти
натезалия от буря стон
и към Славовица, Славовица
водят стръмни коловози
и пред мене хълмът расне
като необязден гърбав кон.

И пришпорен от небесните ездачи
там се спуска сводът
и се люшкат бичове,
задъхани от лют и огнен бяс.
Стамболийски! Стамболийски!
Чуй, харлаковците хъркат, бродят —
зла вихрушка брули
вретенила нива и безплоден храст.

Ей ги — в тъмно, тъмно...
И студена месечина ядно хапе,
жадно пие слънцето
с беззъбата си сбръчкана уста.
Кучетата побеснели вият,
дълго рият с кални лапи —
край Марица в пясъка,
под Янини грамади из пръстта.

Бели мълнии разхвърлят
черни ножове над равнината
и се свива ужасът изтръпнал,
стъпкан от ботуш корав.
Стамболийски! Стамболийски!
В грапавото знаме на стената
капят кървавите букви
на предсмъртния ти автограф.

*А животът с детски устни диша,
но от малък шум се плаши —
в оня зноен плач на кедри,
в тая руса болка на брези,
щом нарамил тежка карабина
и пристегнат с патрондаши,
още нейде някой тъмен чиче
с черни ножове пълзи...*

*И вървя след синьо ехо,
избуяло в ниви и дерета,
с тласъците на сърцето
пак ме води кипналата кръв
върху Янини грамади с мъка
и в Марица от несрета
автографа си да сложва...
Българският данък е такъв.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.